

KIRJE V. I. LENINILLE TILANTEESTA LÄNSIRINTAMALLA ⁷⁷

Toveri Leninille

Tilanne käy Länsirintamalla yhä uhkaavammaksi.

XVI armeijan vanhat, rusikoidut ja väsyneet joukko-osastot, joiden päälle pakkaa Länsirintaman kaikkein aktiivisin vihollinen — puolalaiset, eivät vain ole kestävästi rynnistystä ja kykenemättömiä puolustautumaan, vaan ne ovat myös menettäneet kyvyn suojata perääntyviä pattereita, jotka joutuvat tietysti vihollisen käsiin. Pelkään, että joukko-osastojen tällaisen tilan vuoksi XVI armeija voi Berezinalle peräytyessään jäädä ilman tykkeitä ja kuormastoja. On olemassa myöskin se vaara, että useimpien rykmenttien rusikoidut ja kokonaan lamaantuneet kantajoukot eivät kohta kykene assimiloimaan täydennysjoukkoja, joita — täytyy sanoa — saadaan tavattoman myöhästyneinä.

Vihollinen iskee kahdella peruslinjalla Berezinan suuntaan: Borisovin linjalla ja Slutskin—Bobruiskin linjalla. Se iskee menestyksellisesti, sillä se on jo päässyt etenemään noin kolmekymmentä virstaa Borisovin suuntaan, ja etelässä, vallattuaan Slutskin, se

on saanut käsiinsä Bobruiskin avaimen — mainion maantien, joka on piirin ainoa.

Jos Borisov menetetään ja XVI armeijan kokonaan rusikoitu 17. divisioona todennäköisesti peräntyy sen yhteydessä, niin XV armeija saatetaan alttiiksi iskulle ja Polotsk ja Dvinsk joutuvat välittömän uhkan alaisiksi. Siinä tapauksessa taas, että vihollinen valtaa Bobruiskin ja antaa iskun Retshitsaan (vihollinen pyrkii välittömästi tähän päämäärään), XVI armeijan koko Pripjatin ryhmä, s.o. 8. divisioona, romahtaa itsestään, jolloin Homel joutuu välittömän iskun kohteeksi ja XII armeijan sivusta paljastuu.

Lyhyesti sanoen, jos me sallimme vihollisen lyödä hajalle meidän XVI armeijamme, ja se jo lyö sitä hajalle, niin siten me saatamme XV ja XII armeijan tukalaan asemaan ja joudumme parantelemaan ei vain yksistään XVI armeijaa, vaan koko rintamaa ja vielä paljon kalliimmalla hinnalla.

Ilmeistä on, että me olemme suunnilleen samantilaisessa tilanteessa kuin Itärintama viime vuonna, jolloin Vacetis ja Kostjajev sallivat Koltshakin lyödä ensin III armeijan, sitten II, sitten V ja pilasivat siten ilman pakkoa koko rintaman asiat kokonaiseksi puoli-vuotiskaudeksi.

Tuolla perspektiivillä on kaikki mahdollisuudet muuttua todellisuudeksi Länsirintamalla.

Kirjoitin jo aikaisemmin, että Länsirintama on kuin ränsistynyt talo, jota ei voida korjailta ilman valmiita reservejä, ja että vihollisen yksi vakava isku jollain tärkeällä lohkolla on riittävä, jotta koko rintama alkaisi huojuua, oikeammin sanoen horjahtaisi.

Nykyään nuo minun arveluni, ikävä kyllä, alkavat jo käydä toteen.

Mutta samaan aikaan Lännessä oleva vihollinen, joka on yhdistetty yhden johdon alaiseksi, ei ole vielä lähettänyt rintamalle Riiassa, Varsovassa ja Kishinjovissa olevia valmiita tai melkein valmiita venäläisiä armeijakuntia.

Noin kolme viikkoa sitten pidin riittävänä yhtä divisioonaa hyökkäyksen kehittämiseksi ja Molodetshton ja Baranovitshin solmukohtien valtaamiseksi. Nyt ei yksi divisioona luultavasti riitä edes siihen, että voitaisiin pitää linja Borisov—Bobruisk—Mozyr.

Menestyksellisestä hyökkäyksestä ei voida haaveillakaan, sillä sitä varten tarvittaisiin nyt (elokuun 11 pnä) vähintään kaksi kolme divisioonaa.

Päätäkää nyt itse: voitteko antaa meille yhden divisioonan, vaikkapa prikaateina, tai annatteko vihollisen murskata jo ilmankin luhistumassa olevan XVI armeijan. Mutta päätäkää viivyttelämättä, sillä jokainen hetki on kallis.

Teidän *J. Stalin*

P. S. Tämän kirjeen ovat lukeneet ja hyväksyneet Länsirintaman Vallankumouksellisen sotaneuvoston kaikki jäsenet, myöskin Länsirintaman komentaja. Samanlainen tiedotus lähetetään näinä päivinä Tasavallan Vallankumoukselliselle Sotaneuvostolle.

J. St.

Smolensk,
elokuun 11 pnä 1919